

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Minerva, sive de causis latinae linguae commentarius

**Sánchez, Francisco
Schoppe, Caspar
Perizonius, Jacobus
Franequera, 1687**

VII. Eumenides

[urn:nbn:de:bsz:31-109138](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-109138)

VII. EUMENIDES.

Quas Latini *Furias* appellaverunt, Græci *Erimyes*, & *Eumenides* dicunt. Sunt autem, ut ait Orpheus,

Tisiphone, necnon Alecto, & dia Megera.

Quidam, *Eumenidas* dictas putant, ab *εὐψυχία*, id est, benevolentia: *εὐψυχία* enim est, placo; quia minimè sint benevolæ, sed immites, & diræ. Dathus interpretatur, *bene fuventes*, ab *εὐ* bene, & *μεινω* furo: sed fallitur; nam eo modo per æ diphthongon, scriberetur *Eumenides*: propiùs verò, qui dixerunt, dictas *καὶ εὐφρασύμοι*, id est, ut bene ominaremur: in templis enim omnia mala verba per contraria enunciabatur; ut, *vita*, pro morte; & *mastrare*, pro cremare, & *restè*, pro non. Sed ego longè aliter interpretor, & *Eumenidas* propriè *pias*, & *mites* appellari contendo; * quod ex *Suida* non erit difficile comprobare. Ejus verba sic Latine vertebam; *Eumenides, Erimyes, subterranea dea: accepisse autem ajunt eas nomen ab Oreste: tunc enim primum ab eo Eumenides, id est, mites, & pias; quoniam eas expertus sit propitias, ferunt appellatas; quibus & ille, matris cadis in Arcopago absolutus, nigram ovem sacrificavit: & paulò post; Has & Æschylus, in Eumenidibus, à Minerva fuisse placatas in Orestis judicio tradit, obtinuisseque ab eis, ne in Orestem terribiles insurgerent; unde eas*

Eu-

* Quod ex *Suida* &c.] Et *Sophoclis Scholiaste*. Vide *Vofsum instit.* Orat. Lib. IV. c. 13. n. XL.

De Antiphrasi. 621

Eumenidas, id est, propitias vocavit. Hæc ex Suida.

VIII. OTIUM.

Ocium, dictum volunt, quod non ocys sit, & velox, sed segne potius, tardumque: nam Græcis *ocys*, velox est: ex quo *ocymum* dicitur leguminis genus, à celeritate nascendi; & *ocys*, adverbium. Hæc destruere dum conatur Dathus, ineptè philosophatur nescio quid de vita contemplativa, & activa; quod scilicet in ocio celerius moveatur mens, quam in actione rerum. Itaque asserit, ocium à celeritate mentis nuncupatum: & præterea, si Musis placet, *Ocyum*, per c, & y, scribi contendit. Sed quis unquam sanæ mentis, *ocium*, & *negotium*, per y, scripsit? Pierius in Virgil. *otium*, per t omnino scribi debere contendit. Aldus in Orthographia sic; *otium cum t, libri veteres, & Q. Papirius Grammaticus his verbis; in his syllabis sonus literæ t immixtus inveniri tantum potest, quæ constant t & i, & eas sequitur vocalis qualibet, ut Tatus, Otia, justitia, & similia. Cujus ego sententiam sequor libentius, quam eorum, qui induciæ, & ocium cum c scribunt, Donati autoritate adducti: Eum enim scripsisse dicunt, induciæ dictæ, quod inde ocium; quod non affirmo: potuit enim scribere, indutiæ dictæ, quod inde otium; quod sententiam meam confirmare videtur. Hæc Aldus. Sed quæris, unde dicatur *Otium*; an verò necesse erit omnium verborum origines, & etymon patefacere? Cosconius nobilis Grammaticus, teste Varrone, ad mille verba in Latina lingua*